

חיזוק לשבת

"צריך לזהר מאוד להיות בשמחה בשבת"

חוט של חסד

גליון לכל בית יהודי

בנשיאות הרב שלום ארוש שליט"א

זמני שבת			
מנחה	בניית שבת	צאת שבת	ר"ת
18:29	19:00	20:13	21:02
18:27	19:17	20:16	21:58
18:27	19:17	20:17	21:59
18:26	19:15	20:14	21:56

פרשת מטות מסעי | כ"ח תמוז תשפ"ד | גיליון 884

הלכות שבת

עיסוק בצרכי חול

01

אסור לומר בשבת שמחר יעשה דבר שאסור לעשות בשבת, למשל: "אסור לומר מחר ניסע למקום פלוני" או "מחר אכתוב פתק למורה", וכן בכל דבר שיש בו איסור, אך אם מזכיר בצורה שאין בו צד איסור מותר למשל: "מחר נלך למקום פלוני", ואף אם יש למקום זה יותר מתחום שבת מותר, כי יש צד ללכת לשם בהיתר, וכן "מחר אעביר פתק למורה".

02

נחלקו הפוסקים האם מותר לומר שיעשה מחר דבר האסור בשבת כאשר יש בזה מצוה, ולכן למשל "מחר אכתוב ספר תורה וכדו", ולכן לכתחלה ראוי שלא לומר למחר אכתוב ספר תורה או מזוזה, אף שהוא דבר מצוה. ואם מתיירא שיתרשל בדבר, מותר לו לומר את עצמו, דאמירתו לגבוהה היא כנדר (משנ"ב שז א, ילקו"י).

להבהרה: "היתכן שאנו מניחין את השם יתברך שיעשה ויחשוב לגזור גזירות בעולם?! [אז מה צריכים לעשות? איך אפשר למנוע גזירות?]" כי אנו צריכין לקרות את השם יתברך מעסקיו שהוא עוסק בהם, באיזה גזירה וכיצא חס ושלום, [וכדי לבטל את הגזירות, אנחנו צריכים] לקרות אותו משם, שישליך זאת ויפנה אלינו למה שאנו רוצים לדבר עמו לבקש ממנו שיקרב אותנו לעבודתו יתברך.

טבעת של הגנה

מורנו הרב שלום ארוש שליט"א

[מה גורם לה' יתברך לבטל ולעזוב כביכול את הגזירות?] כי כשאחד מישראל רוצה לדבר עם השם יתברך לפרש שיחתו לפניו יתברך [ומבקש להתקרב לה' כמבואר] - אזי השם יתברך משליך כל עניניו וכל הגזירות שרוצה לגזור חס ושלום, וכל העסקים שלו שהוא יתברך עוסק בהם כביכול, והוא משליך הכול ופונה עצמו רק לזה האיש שרוצה לדבר עמו ולפרש שיחתו לפניו לבקש מאתו שיעזרהו להתקרב אליו יתברך".

לאור זאת תיקן רבי יצחק ברייטר הי"ד שלא תהיה שעה ביממה שבה לא יהיה יהודי שעומד ומתבודד ומדבר עם ה', כי כל עוד ישנו יהודי שמדבר עם ה' **מבטיח רבינו הקדוש** שה' יתברך עוזב את כל הגזירות. הוא יסד ויצר בעיר ורשה מעין שרשרת של התבודדות שהבטיחה שעשירים וארבע שעות ביממה יהיה לפחות יהודי אחד שיעמוד ויתבודד, והשרשרת הזאת החזיקה מעמד שנים אחדות. מסיבות שונות התפרקה השרשרת, וכעבור זמן קצר מאוד לצערינו עלה הכורת על יהדות פולין.

עננים לקריאה של רבי נחמן

אנחנו לא מבנים חשבונות שמים ואין איתנו מבין ויודע על מה ולמה יצא הקצף, אבל מה שברור לנו הוא שדברי רבינו הקדוש הם אמת ויציב, ודבר אחד מדבריו אחוז לא ישוב ריקם. והדברים שהיו נכונים אז, בוודאי נכונים לצרות שאנחנו עוברים היום, והם המגן האמתי שלנו לנוכח על האיזמים מבית ומחוץ, מצפון ומדרום, ממזרח וממערב - המגן האמתי הוא שרשרת של התבודדות.

ואפילו התבודדות אישית של יהודי המבקש מה' **על עצמו** להתקרב אליו יתברך ולחזור בתשובה עוזרת ומעילה כדי לבטל גזירות - וכל שכן כאשר אנחנו מתפללים ומבקשים **על כלל ישראל** שאין דבר רצוי ואהוב לפני המקום כמו שמתפללים על הבנים שלו; כל שכן וכל שכן שהתבודדות כזאת היא ההגנה המושלמת מפני כל הגזירות.

ולכן אנחנו בישיבה שלנו ייסדנו שרשרת התבודדות בחלקים של רבעי שעה באופן שהמשימה תהיה שווה לכל נפש, ומי שיכול לקחת על עצמו יותר מרבע שעה לוקח גם יותר מרבע שעה. המשך בעמ' 3

המיזם של רבי נחמן

בפולין של ערב השואה ידעה החסידות בכלל וחסידות ברסלב בפרט עדנה ושגשוג גדול. החסיד הנלהב, רבי יצחק ברייטר הי"ד, חולל מהפך בעיר ורשה, והביא לכך שחסידות עלומה וכמעט לא מוכרת, חסידות מרוחקת מאוד שאין לה אדמו"ר מוחשי - צברה קהל עצום של חסידים ותומכים שהסתופפו בצלו של רבי נחמן, בעל התפילה.

כאשר ענני מלחמה כיסו את שמי אירופה, והצורך ימ"ש שילח איזמים לכל עבר - למעלה משלושה מיליון יהודי פולין היו שרויים בפחד משתק מהבאות. הרב ברייטר עמד ועודד וחיזק את הנפשות בתקווה ובאמונה צרופה, וחזר והזכיר לכולם שאין כוחנו אלא בפה, ובפרט אנשי הצדיק שאמר ש"כל עניינו הוא תפילה", בוודאי צריכים להחזיק ביתר שאת וביתר עוז באמונה שבכוח התפילה ובתפילה בפועל.

הרב ברייטר ייסד מיזם אדיר של תפילה והתבודדות מסביב לשעון ללא הפסקה, כשהוא מסתמך על דבריו החד משמעיים של רבי נחמן שבשעות קשות של גזירות על עם ישראל אומר רבינו בשיחות הר"ן לתלמידיו כך (בתוספת הערות קטנות

פלאי בריאה

07

בזכות נשים

04

הנחל נובע

02

"אם היו כולם נותנים שבח והודיה תמיד לה' יתברך, בין על הטוב ובין על הרע, בוודאי היו מתבטלים כל הצרות וכל הגלויות לגמרי..."

התפילה

ה פ ר ש ה ל א ו ר ו ש ל ה נ ח ל נ ו ב ע

המדרש- (ספרי נדרים עז) דורש את דברי הפסוק של פרשתנו "וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל רָאשֵׁי הַמִּטּוֹת ... זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צָוָה ה'", "זה הדבר" ללמדך שמושה התנבא (שמות יא) בלשון "כה אמר ה' כחצות הלילה", והנביאים נתנבאו בלשון "כה אמר ה'" מוסף עליהם, היינו שהיה יותר מהם משה שנתנבא בלשון "זה הדבר".

וקשה א. מה ענין נבואה לפרשתנו והרי אנו עוסקים בדינים שמושה קבל מאת ה' בהר סיני ללמד את בני ישראל?

ב. שהרי משה דיבר כבר בלשון "זה הדבר" כמה פעמים כגון: בספר שמות (ל"ה ד') "וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל קָל עֲזַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צָוָה ה' לֵאמֹר... קחוּ מֵאִתְּכֶם תְּרוּמָה לַה' וְכֵן יִשְׁנֶם עוֹד הַרְבֵּה בַמִּקְרָא בַלְשׁוֹן זֶה, וְאִם מְדוּעַ הַמְדַרְשׁ שֶׁם דָּגשׁ דוּקָא עַל "זֶה הַדָּבָר" הַנֶּאֱמָר בַּפְּרָשְׁתִּינוּ?

ועוד יש באמת להבין ולדעת מדוע משה רבינו השתמש בלשון זה של "זה הדבר" בדיני פרשתנו והרי משה רבינו השתמש גם בלשון "כה אמר" ומה בא לשון זה דוקא ללמדנו?

ונראה לבאר בס"ד ביאור על פי דרש בענין זה, אך קודם נקדים ונבאר את ההבדל שיש בין הלשון "כה אמר" ל"זה הדבר" "כה אמר" הוא לא לשון ברור, לעומת "זה הדבר" שהוא לשון מדויק וברור היינו שהדבר ברור ומאיר ל.

ומעתה כל השאלות יהיו מתורצים נהירים וברורים, כי פרשתנו עוסקת בכוח הדיבור שיש לאדם כמו שנאמר: "לא יחל דַבָּר וְכָל כֹּהֵן יִצְאָא מִפִּי יַעֲשֶׂה" וכוח הדיבור מורה על ענין התפלה כידוע.

ידי תפילתו, ולא להיחלש מטענותיו של היצר הרע שאומר לך מי אומר שתפילתך תישמע לפני הקב"ה? ובוזה מיושב גם התמיהה השלישית.

ומה שמושה רבינו השתמש בלשון כה אמר במצרים כמובא (שמות יא) "כה אמר ה' כחצות הלילה" זה בא ללמדנו על לימוד התורה היינו "לילה" כידוע שמרמז על לימוד הגמרא ומשה שם השתמש בלשון "כה אמר" משום ששם אינו ברור שהתורה לבדה תועיל לאדם כמו שנאמר: "ופושעים ישלכו בם" וזה הלשון "כחצות" שבא להורות שתורה בלי תפילה היא רק חצי.

ובזה יובן כפל דברי המקרא "לא יחל דברו ככל היוצא מפיו יעשה" "לא יחל" היינו שהאדם אסור לזלזל בדיבורי התפילה שלו, אלא יאמין שהם עושים פרי, ולגבי תורתו שהיא בחינת "יעשה" זה תלוי ב"ככל היוצא מפיו" היינו כמה הוא השתדל בתפילה על המצוות ולימוד התורה.

ועפ"ז אפשר להסביר הגמ' (ר"ה יח) בשנים שעלו לגרדום ולמטה ושניהם התפללו, ורק לאחד נתקבלה תפילתו, ומסבירה הגמ' מדוע רק אחד נענה? משום ש"זה התפלל תפלה שלימה נענה וזה לא התפלל תפלה שלימה לא נענה",

ולכאורה איך אפשר לומר אדם שנמצא מול גרדום האם לא יעק מקירות ליבו, ומדוע קוראת לזה הגמ' תפילה שאינה שלימה, אלא התשובה היא שניהם התפללו באותה מידה ובאותה צעקה, רק שזה לא נענה לא האמין בכח תפילתו ולכן תפילתו אינה שלמה, כי תפילה שלמה היא להתפלל ולהאמין שבודאי תפילתו מתקבלת.

והתפילה האישית של האדם ששח בינו לבין קונו היא בחינת נבואה, כמובא בליקו"מ (ח"ב תו' א) "כִּי הַתְּפִלָּה הִיא בְּחִינַת (שְׁעָרָה נ"ו): "בּוֹרָא יָבִיב שְׁפָתַיִם", בְּחִינַת נְבוּאָה".

וזהו כוונת המדרש שענין התפילה שהיא נבואה על ידי משה רבינו היא מאירה בבחינת "זה הדבר" היינו כדבר ברור שהתפילה מושיעה את האדם, כי הצדיק מלמד את האדם להאמין בתפילה.

וא"כ אין לשאול שהרי בנדבת המשכן משה גם השתמש בלשון "זה הדבר" כי שם מדובר על צווי של עשייה ולא על תפילה שיש עליה הרבה מניעות, ודווקא שם בענין התפילה החכמה להגיד "זה הדבר" היינו ברור לי שה' יושיע אותי על

"יד הגה ד"). ויש לאסור לשמוע נגינה אף לילדים מגיל חינוך. אגרות משה (אורח חיים חלק א' סימן כ"א אות ד').

שירה בפה כשהיא דרך הודאה ובלי כלי נגינה מותרת, וכן להשמיע נעימה בתפילה, וכמו שנאמר "עבדו את ה' בשמחה בואו לפניו ברננה" וכל שכן בשבת. שדי חמד (פאת השדה מערכת בין המצרים אות ט') וחזון עובדיה (עמ' קנב). ויש אומרים שמראש חודש אב ראוי להימנע אף משירה בפה. אור לציון (חלק ג' פרק כ"ה אות ב').

אדם הסובל מדכאון, ראשי לשמוע שירים עד ראש חודש אב. וחולה עצבים מותר לו לשמוע כלי שיר אפילו ביום תשעה באב. כן פסק האור לציון (שם) ומותר לנגן בבתי חולים כדי לשמח את חולים ולחזקם. (הליכות שלמה פרק י"א הגה 54).

מותר לשמוע זמר כשעושה רק על מנת להפיג בדידות או פחדים. (הליכות שלמה חלק ג' פרק כ"ה הגה 8).

הנוהג במכונת וכו' וצריך לשמוע מוזיקה על מנת שלא יירדם ראשי לשמוע, ואין להחמיר בזה דחמירא סכנתא מאיסורא. על פי הב"ח (ס"ו תקס) ומשנה ברורה (סימן תקס סעיף קטן ט').

מי שזקוק ביותר לעשות התעמלות מטעמי בריאות ולצורך כך צריך לשמוע זמר, בעת הצורך הדבר מותר, בתנאי שאינו עושה לשם הנאה כלל. גלין שמעתתא עמיקתא בשם הגר"ש אולמן שליט"א על פי דברי המשנה ברורה (הנ"ל).

השומע כלי זמר בעל כרחו כגון באוטובוס וכדו' אינו עובר איסור ואינו צריך לאטום אוניו שהרי אינו מתכוין להנות. מן הרב חיים קנייבסקי (קרא עלי מועד פרק ב' אות ה' בתיקונים).

שמיעת שירים

בימי בין המצרים

שו"ת ע"י בית ההוראה "חוט של חסד"

ריקודים ומחולות נאסרו בימי בין המצרים משום שהם ימי אבל כללי לעם ישראל, כי ב"ז בתמוח הובקעה העיר ירושלים, ונכנסו האויבים והרגו באכזריות טף ונשים מעם ישראל, עד ט' באב שבו שרפו את המקדש. מגן אברהם (סימן תקנ"א סעיף קטן ט') והביאו המהר"ח פלאגי' במועד לכל חי (סימן ט' אות ח').

מן הדין היה לנו להמנע מלשמוע נגינות מכלי שיר במשך כל השנה. סוטה (מ"ח עמוד ב') וגייטין (ו' עמוד א'). אולם המנהג להקל לשמוע נגינות במשך השנה. המאירי (גייטין ז') וכן פסק בחזון עובדיה (עמ' קנב). אין לו לשמוע נגינות מיום שבעה עשר בתמוח עד לאחר תשעה באב. ואפילו שירים מטייפ וכדומה דינם ככלי זמר לענין זה. (הליכות שלמה פרק

טבעת של הגנה

המשך מאמר הרב שלום ארוש שליט"א

וישנן ביממה שעות קשות יותר, וברוך ה' ישנם גברים ונשים שסדר היום שלהם מאפשר להם לנצל גם שעות מורכבות – וכך אנחנו זוכים להבטיח לפי כוחנו שבכל שעה ביממה ישנו איש או אישה שעומדים ומתפללים על החיילים שלנו בכל הגזרות, ועל יושבי ארץ הקודש, ועל החטופים שיחזרו בשלום במהרה ועוד.

מתחברים לשרשרת

ומכאן יוצאת קריאה לכל עם ישראל בכל מקום שהם לייסד שרשראות תפילה במקום מגוריהם. ואם קשה לאנשים לקבל על עצמם להתבודד, כלומר לדבר עם ה' במילים שלהם – אפשר לעשות שרשרת של אמירת תהלים. מי שידוע שמתחדשת שלנו שבועיים כדי ולהצטרף לשרשרת ההתבודדות שלנו שמתחדשת מידי שבועיים כדי לאפשר גמישות לחברים בשרשרת. כמו כן ניתן לפנות אלינו ולקבל רשימה של נקודות לתפילה שממקדות ועוזרות לכל אחד לקבל רעיונות חדשים של נושאים לבקש עליהם כמו שאומרים לנו חז"ל שצריכים להתפלל על כל פרט ופרט.

להצטרפות לשרשרת התבודדות: אריה | 0556771146 | קו שרשרת ההתבודדות: 023139014 | לקבלת נקודות לתפילה שילחו מייל לכתובת: ahavatisrael.b.n@gmail.com

והעיקר הוא להתפלל שעם ישראל יתחבר לאמונה ולשורשים שלו, כי האמונה זה מה שנותן לנו את הכוח והעוצמה, וזה מה שנותן לנו את האחידה האמתית בארץ ישראל, והשורשים ומסורת ישראל זה מה ששמר עלינו כל כך הרבה שנים בגלות הארוכה. ואם פעם התפילה על עם ישראל הייתה יכולה להיחשב בטעות כמעלה ליחידי סגולה, הרי שהיום אי אפשר לחשוב ככה. היום ברור שחובה גמורה להתפלל על עם ישראל. היום כולנו חייבים להתפלל על עם ישראל ללא יוצא מן הכלל, גברים ונשים זקנים ונערים. איך נוכל לישון בשלווה כאשר אלפי חיילים נמצאים בסכנת חיים ומעטפת שלמה של משפחות דואגות חיה בפחד משתק? איך נוכל להעלים עין מעשרות החטופים ומרכבות הגולים מבתיהם? איך נוכל להישאר שאננים כאשר אלפי אלפים מיהודי העולם מרגישים את האנטישמיות ואת שנאת ישראל מרימה ראש והם מפחדים להסתובב ברחובות?

איך מתפללים?

פרשת השבוע שלנו מגדירה את מודל הקרב היהודי: "אלף למטה, אלף למטה" ומסבירים חז"ל במדרש שעל כל אלף לוחמים – היו אלף מתפללים. ומשמע במדרש שהם היו ממש זוגות, שכל מתפלל אימץ לחם והתפלל עליו באופן אישי, כמו שעושים היום בשיבות רבות. וכבר הזכרנו את דברי בעל הטורים על הפרשה שאומר על המילים "ויימסרו מאלפי ישראל" – אומר בעל הטורים דברים שאנחנו כל כך זקוקים להם: שמסרו עצמן על קדושת ה', ובפסוק שלפני כן כותב בעל הטורים שכולם היה להם לב אחד לאביהם שבשמים. וזה מה שאנחנו צריכים היום: לב אחד, אהבת ישראל אמתית, ערבות מושלמת עם כל עם ישראל, ושכל אחד יעשה את חלקו במסירות נפש; וכמו שהחיילים עושים מסירות בלתי רגילה בתנאים שלא ניתן להעלות על הדעת – גם אנחנו שמתפללים עליהם חייבים לעמוד במסירות, בכל הכוח, "לא לישון", ולתת להם את השמירה וההגנה שהם כל כך זקוקים לה.

פותחים את העיניים - פותחים את הפה

וכדי שיהיה לנו כוח להתפלל, אנחנו חייבים לפתוח את העיניים ולראות את כל הניסים העצומים שמתחוללים סביבנו ולהודות לה' בלי סוף. כי עם כל הצער והקושי האיום, כולנו מבינים שזה היה יכול להיגמר הרבה יותר נורא. וגם בכל שבוע ושבוע שעדיין נורים טילים בצפון ובדרום אנחנו וראים את יד ה', כי עם כל הכבוד למערכת היירוט – ברור לכולם שאין יכולת ליצירת את כל הטיילים ומה שמציל אותנו באמת זו שמירה ועלינו. לכן צריכים להודות לה' על כל החסדים ועל כל הישועות וההצלות שראינו בעינינו, ומתוך ההודיה יהיה לנו כוח להתפלל כמו שאומר המשנה: "נותן הויה לשעבר וצועק לעתיד לבוא". כמו כן, בזכות ההודיה נזכה לראות עוד ועוד ישועות, כי כאשר מודים לה' על ישועות, זוכים לראות ניסים וישועות כבפלא כפליים.

ברכת שלום ומבורך

כלי מחזיק ברכה/חלק א'

ס י פ ו ר ל ש ל ח | ת ב ש

על מיטתו לשינת לילה קצרה. ובחלומו רואה את עצמו מהלך בשיבה של מעלה, והנה הוא נכנס אל היכלו הקדוש - רבינו יוסף קארו זיע"א בעל הבית יוסף; באותה שעה ישבו בה חכמים רבים. הביט חכמים שאותם הכיר עוד משנות חייהם בעולם הזה. היו עוד כמה חכמים שאותם לא הכיר. והנה לפתע מבחין כי בין היושבים מצוי גם אחיו, הרה"ק רבי אלכסנדר סנדר, הלוא הוא אביו של הילד היתום יצחק אייזיק.

והנה מרן הבית יוסף מכריז בקול גדול: ברוך הבא רבי הרשלי זידיטשובער! אמור לנו דברי תורה אשר חידשת כיד ה' הטובה עליך. חרד 'העטרת צבי' לשמוע בקשה זו ואמר בדחילו ורחימו: הלוא רואה אני כי יושבים כאן גדולי החכמים אשר ידם רב להם בתורת הנגלה, בעוד שאני כל עסקי הוא בתורת הנסתר. עם כל זאת אין אני מסרב לבקשת מרן הבית יוסף ואגיד לכם פרפרת נאה על פרשת השבוע.

שמע מרן הבית יוסף את דברי תורתו והסכים להם ואז הוסיף: "תראו שאחיהם רבי אלכסנדר סנדר יושב עמנו והוא ביקש ממני לומר לך כי בנו נשאר בעולם העשייה ואין מי שישגיח עליו. אחיך מבקשך שתשגיח עליו ותלמדו תורה." נדהם 'העטרת צבי' לשמע בקשת אחיו שיצאת מפי של מרן 'הבית יוסף', והשיב: "תנחם דעונו של אחי, מקבל אני על עצמי לדאוג לבנו וללמדו תורה."

או אז התעורר משנתו קרא מיד לאחיינו היתום וסיפר לו את החלום, "אני את הבטחתי אקיים ואדאג לך בלימוד התורה. מאחר ואין בכוחי ללמוד עימך את תורת הנגלה בפלפול אשכור בעבורך תלמיד חכם שילמד איתך את תורת הנגלה, בעוד שאני אלמדך את תורת הנסתר." במשך שנים רבות למדו את תורת הסוד, עד שנהיה גדול בישראל.

המשך א"ה בשבוע הבא...

לרבי אלכסנדר סנדר אייכנשטיין זיע"א לא היו ילדים. בכל פעם שנפגש עם רבו החווה מלובלין היה מבקש ומפציר בו: "רבי ברכני", אך החווה תמיד התחמק מלברכו. כך במשך שנים... רבי אלכסנדר כבר הגיע לגיל העמידה ועדיין לא זכה. באחד מהפעמים שוב הפציר ברבו שיברכו, והפעם החווה הסכים לברכו, נתן לו את ברכתו ואת הדרך בה יזכה לזרע קודש אך הודיעו: "תזכה אתה בבן זכר בעל נשמה מיוחדת ויקרה, אך עליך לדעת שנשמת בינך ונשמתך לא יוכלו להיות ביחד בעולם לזמן ארוך ולכן כאשר הילד יגדל תצטרך אתה להיפטר מהעולם."

כמוכן שרבי אלכסנדר הסכים לכן ואכן בט"ו בשבט תרס"ז נולד בעולם יצחק אייזיק יהודה יחיאל. הילד הטהור גדל אצל אביו ובהגיעו לגיל שתיים עשרה ידע אביו שהינה הוא הולך לעזוב את בנו יחידי.

לפיכך החל לתת לבנו הדרכות שונות וחשובות להמשך חייו ללא אביו מחנכו. ולאחר זמן מה הודיע לבנו כי הוא עומד לנסוע להונגריה, הבן הרגיש כי הוא לא יוסיף לראות עוד את אביו והחל ממרר בבכי להפציר באביו שיוותר הנסיעה. האבא ענה לבנו במתינות: "בני יקירי, עלי לנסוע לפי שכן נגזר מן השמים אין לנו להרהר אחר גזירותיו יתברך."

לימים סיפר הילד כי עם פרידתו מאביו היה לי טעם כפרידת נשמה מן הגוף. במשך שבוע ימים ולילות הוא לא חדל לבכות, רבי אלכסנדר נסע להונגריה, וביום כ"א אב תקע"ח נתבקש לעולם העליון. ילד מחונן ומוכשר מאוד היה יצחק אייזיק היתום, ונפשו כמהה וחשקה לעסוק בתורה. בכל כוחו ניסה לשקוד על תלמודו. יושב בבתי כנסת ומנסה לאמץ את מוחו בסוגיות עמוקות אלא שהרעב והדוחק הציק לו מאוד. בגדיו היו קרועים ובלויים גם הם לא הוסיפו לו ישוב הדעת, וכך נדד ממקום למקום לחפש מעט מרגוע לנפשו הדבויה.

באחד מימי פרשת ויגש, והרה"ק רבי צבי הירש אייכנשטיין מדייטשוב, בעל 'עטרת צבי' זיע"א, עלה

לע"נ יוכבד מיכל בת חנה ת.נ.צ.ב.ה

להקדשת העלון 02-5308000

ברכת הבנים / חלק א'

מ ת ח ז ק י ם ב ש מ י ר ת ק ד ו ש ת ה ש ב ת

ויראת שמים טהורה".

מה הסוד הגדול? ומניין שצריך לנשק להורים את הידיים?
מה הטעם לכך שאבא מברך את הילדים?

הראשון שברך את בניו היה יעקב אבינו. תלמידי רבי שמעון
היו מנשקים את ידי- כך מצינו.

רבי יצחק יוסף בספרו ילקוט יוסף כותב (שבת כ"א, ח"ג, סימן
רע"א פרק ט"ו סעיף קל"ג): "אחר הקידוש בליל שבת הילדים
נוהגים לנשק ידי אביהם ואמם. על פי הסוד יש לנשק ידי אמו
בליל שבת ועא"פ כן ינשק ידי אביו תחילה."

שבת שוב הגיעה, כמה נפלא!

אמא מדליקה נרות, פניה שטופות באור יקרות. עם המטפחת
הלבנה, דומה היא לשכינה. הבנים מבית הכנסת חורים, מלווים
אותם המלאכים הטהורים. שלום למלאכים וזמירת 'אשת חייל'
וכולם ממתניים לקידוש על היין. השולחן ערוך, עמוס במעדנים,
ואז מגיע הרגע המרגש- ברכת הבנים. הילדים ניגשים, כולם
להתברך רוצים, את היד להורים מנשקים ושפע ברכות הם
עליהם מרעיפים.

אבא עוצם עיניים וסומך את שתי הידיים. "ישמך אלוקים...
שתהיה צדיק, תלמידי חכם וירא ה'" ולביתו מייחל: "כשרה
רבקה, רחל ולאה, תהיי בעלת אמונה ובעלת תפילה, צדיקה

כמו כן, האר"י ז"ל הקדוש כתב כי יש בזה סוד גדול שהיה
מנשק ידי אמו בליל שבת והיה מברך בכניסתו שבת שלום
בשמחה גדולה ועצומה ואמר: "אחר כך תלך לביתך ובכניסתך
לבית תאמר בקולם רם ובשמחה יתירה 'שבת שלום' כי הוא
כתתן המקבל את הכלה בשמחה גדולה ובסבר פנים יפות, ואם
אמך קיימת בחיים חיותה תלך ותנשק ידיה..." (עיין שעו הכוונות
דרושי ערבית ליל שבת דרוש ב')

מוכן וברור עד כמה גדולה מעלת ברכת הבנים, ההורים הם
צינור השפע של הילדים ועל ידי הברכות אנחנו ממשיכים
עליהם את השפע המוכן להם מלמעלה.

נמשיך על המעלה הגדולה של ברכת הבנים בשבוע הבא
אי"ה. שבת שלום.

הכל השתבש / חלק א'

ב ז כ ו ת נ ש י ם

מכירה את הזמנים שהכל 'הולך חלק'?! עד
שמגיע איזה שטן קטן והורס את כל היום
המחייך?

את מרגישה שזהו. היום הכטוח צעד לאחור ועל
הכל שמה שחור...

העצבות עלייך השתלטה, את בורחת למיטה, לא
רוצה שיראו שעוד רגע את פורצת בכי.

בבוקר שאת קמה מגלה שנרדמת עם הבגדים,
לא זוכרת מה היה ומי טיפל בילדים, בשניה שאת
נוכרת לישון את חזרת, למה שהיום הזה יעבור
כאתמול?

נתאר סיטואציה:

בוקר טוב לשמש הזורחת, הציפורים מצייצות,
הילדים היום קמו והתלבשו בוריות, שולחת
אותם למוסדות בחיך רחב, ופונה להתארגן.
מגלה שהשעה כבר קצת מאוחרת לכן מזדרזת,
לעבודה לא לוקחת אוכל כי אין זמן, לא נורא!
אקנה ארוחה במרכול הניצב ליד.

שמגיעה לעבודה מגלה שאת הארוג שכחתי
בספרייה, נס שהכרטיס נמצא זרוק בתיק... מכניסה
את הכרטיס למכשיר הכספומט ו-הופ הכרטיס
נבלע כמה "נפלא" והבנק סגור אינו צרה!

חזרת לעבודה בלי אוכל, ממלאה את תפקידי
ברוגו ובעצבים עונה בקצרה, מתי כבר יגמר היום
הנורא? אני כל כך רעבה...

וכך היום הנפלא הופך למפלה.

שהילדים חורים מקבלת אותם בעייפות ובחוסר
יציבות אני רעבה מידי ואין לי כח להתייחס
אליהם. ומאן המדרון לתהום תלול, בלי יכולת
לעצור.

רגע מה קרה?

יכול להיות יום הכי שמח, ובשנייה הכל מתהפך
לגרוע ביותר, למה?! מקרה קטן שמעצבן נתקעים
בו בלי לוותר. אחרי זה יכול להיות מלא טוב
שאף אחד בו לא מתבונן, מי אמר להיתקע ברע
אולי נתקע בטוב?! זה הנטייה שלנו אך העבודה
להמשיך הלאה! לא להיתקע כי אחרת כל מקרה
קטן יהפוך את כל היום למעצבן ורע.

שבוע הבא אי"ה ניתן טיפים כיצד להתעלות.

ב ז כ ו ת כ נ י ג א ל

02-5308000

הרה"ק ר' משה טייטלבוים "הישמח משה"

כ"ח תמוז

ה י ל ל א ד צ ד י ק י א

רבינו נולד בשנת תקי"ט בעיר פרעמישלא שבגליציה לאביו
רבי צבי הירש אב"ד זכרוב. כבר בהיותו ילד נתפרסם כעילוי וכבן
תשע כבר דרש בפני הקהל. למד תורה אצל רבי יוסף מקאלבסוב
ואצל בן דודו בעל הדרישת ארי מסטריזוב ועוד. בהיותו קודם
גיל המצוות נסע לז'לנא לשטוח ספקיותו לפני הגר"א. בהגיעו
לגיל המצוות נתקשר בקשרי שידוכין עם מרת חיה שרה בת רבי
ניסן מפרעמישלא.

רבי משה טייטלבוים ז"ע

רבנותו בחסידות היו, רבו המובהק הרה"ק הרבי מלובלין
ז"ע, וכך הסתופף גם בצל הרה"ק המגיד מקאזניץ ז"ע והרה"ק
האוהב ישראל מאפטא ז"ע, כמו"כ עמד בקשרי ידידות עם
הרה"ק רבי מנחם מנדל מלינסק, ומזכירו בספרו שו"ת 'השיב
משה' סימן ס' בתוארים מופלגים.

אחד הדברים היותר ידועים אצלו היה ענין הצפייה לישועה
שתפס אצלו חלק נכבד ביותר, תמיד היה מתאבל על חורבן
בית המקדש, ובפרט בימי בין המצרים ראו עליו הפלגות של
אבילות מה שלא ראו בשאר צדיקים. והוא העיד פעם על עצמו
שהיה בגלגול הקודם נשמת ירמיהו הנביא שראה במו עיניו את
החורבן.

ובענין זה ראוי להזכיר סיפור נורא בשעתו של הישמח משה
הסתובבו באוהעל כמה בחורים ריקים ופוחזים, שידעו עד כמה
מתאבל רבינו על החורבן, וכיון שהגיע שבת חזון באו לשחק
תחת בית מדרשו והרעישו בקולי קולות, מתוך הוללות ופריקת
עול, בכוננה תחילה כדי להרגיזו ולהפריעו מעבודתו הקדושה.

הבה לי בנים

סיפורי ישועה בזכות הפדיון

בשנה הראשונה של אחרי החתונה ריחפנו על עננים, היינו זוג מאושר מאין כמותו. בסיום השנה הראשונה התחלנו ל'נחות' לקרקע ולהתחיל לחיות מציאות. כך שמתי לב שבשיחות עם אנשים הם מגששים לשמוע אם יש 'מזל טוב' והיו כאלו שלא התביישו לשאול בבוטות אם יש חדש.

אבל לא, אין חדש.

שנה ראשונה עברה. אנחנו כבר בשנה השנייה מהחתונה לחיינו, אני חוזרת מהעבודה לבית שקט ורגוע, אך מתחילה להבין שזה עסק רציני והתפילות שלי נעשות יותר ויותר מתחננות 'לעני המתדפק'. ואני מרגישה כבר את המתח בו ההורים שרויים,

הם באמת היו רגישים אלינו ולא הטרידו אותנו בשאלות.

כך גם הגיעה סיומה של השנה השנייה, בשקט מופתי:

בפתחה של השנה השלישית כבר השקט בבית היה מעיק, מסביבנו מתחננים, וב"ה נולדים במשפחה תינוקות מתוקים וחייכנים, אני שמחה בשבילם מכל הלב! אבל ליבי נצבט, כל לידה במשפחה גורמת לי להתחנן לה' בדמעות ובתחינה גדולה מאוד.

במשך הזמן בעלי היה הולך להתברך אצל הרב שלום ארוש שליט"א ועוד גדולי דור. בכל הזדמנות היינו עושים כל מיני סגולות אבל השקט הלך והמשיך, הלך והעיק.

החלטנו שאנחנו רוצים לעשות צעד גדול יותר וגמרנו לעשות פדיון נפש אצל הרב שליט"א. עשינו פדיון נפש אצל הרב בסכום גבוה, הרב הבטיח לנו שבעזרת ה' בתוך שנה ייוולד לנו בן זכר! כך חיכינו לישועה באמונה וברוגע וכבר לא שטנו ליבנו אל המבטים מסביב.

נס ופלא ישתבח שמוח, שנה לאחר מזמן שערכנו את פדיון הנפש חבקנו בן מתוק, בריא ושלם. אני

וכלנו בטוחים כי זה בזכות פדיון הנפש. וחינו שהרב היה הסנדק של בננו הצדיק. ישועת ה' כהרף עין רק צריך להאמין, לקוות ולבטוח בה' ולדעת- פדיון נפש מסוגל לכל הישועות, זה בדוק!!!

כשרוצים ישועה באמת!
02-5308000

בקיץ צריך יותר שמירה!

אוהעל-בית החיים הישן

עצומה, אמרותיו הטהורות חדרו אל עומקי ליבות השומעים והבכיות גברו עד לב השמים. כיון שהרגיש הישמח משה שכל השומעים שבו בתשובה שלימה מעומק הלב, זעק ואמר: 'איתא בזוה"ק (זוהר חדש פרשת נח) שאפילו אם רק בית המדרש אחד שבים בתשובה שלימה אפשר להביא את הגאולה, הבה נישבע שאיננו עוברים את בית המדרש עד שיבוא מלך המשיח לגאלינו, בהתלהבות עצומה עמדו כולם להשבע, לפתע נשמעו קולות ורצפת עזרת הנשים התחיל להשבר, בהלה עצומה נפלה במקום וברחו כולם מבית המדרש, והבינו שמעשה שטן הוא זה שביקש למנוע את ביאת המשיח ובעוה"ר עלה בידו. אך על כל פנים חזינו מכאן את כוחו הגדול של רבינו בדרשותיו, עד שכמעט הצליח לפעול את ביאת המשיח.

חיבוריו: ישמח משה עה"ת ונ"ך אשר ע"ש נקרא, שו"ת השיב משה, תפלה למשה על התלים.

נסתלק לבית עולמו בכ"ח בתמוז ה'תר"א מנו"כ באוהעל שבהונגריה, זכותו תגן עלינו אמן.

נענה ה'שמח משה' ואמר: 'חז"ל אמרו (תענית ל): 'כל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחתה', ומכלל לאו אתה שומע הן, שמי שאינו מתאבל על ירושלים, ולא אכפת ליה מחורבנה, לא יזכה לראות בנחמתה, דהיינו שלא יזיה ב'שבת נחמו'. ואכן אותם בחורים לא הוציאו את השבוע, ועד 'שבת נחמו' מתו כולם רח"ל.

סיפר הרה"ק מקלויזנבורג זצ"ל שחוננו זקנו ה'ישמח משה' זצ"ל אמר שהוא זוכר את עצמו בגלגול קודם, בשיעבוד מצרים. זוכר את העבודה הקשה בחומר ובלבנים ואף את הנוגש שעיינה אותו ואם היה רואה היום בין אלף גוים היה מכירו... ושאל אותו נכדו ה'ייטב לב' זצ"ל, האם זוכר את מחלוקתו של קרח. והשיב: ודאי זוכר אני! ושאלו לצד מי נטית? וענה: 'התאזרתי בכל הכח ולא הצטרפתי לעדת קרח' כי אין לנו מושג מה עז וסוחף כח הלצנות!

גם ביראת שמים שלו אין לנו שמץ השגה, מסופר שפעם ביקש הישמח משה מן השמים שיתנו לו את הרגש היראת שמים מעין האבות הקדושים, ענו לו שאי אפשר ליתן לו מבוקשו כי לא יוכל לעמוד בוה, שוב ביקש שיתנו לו לכל הפחות את היראת שמים של הנביאים, אולם גם לזה לא נענו לו, עמד והתחנן שיזכה לפחות למדרגת היראה של התנאים והאמוראים, אך גם זה לא אמרו לו שלא יוכל לסבול זאת, לבסוף ביקש שיתנו לו היראת שמים של הרמב"ם, ואכן נענו לו, ונפלה עליו יראה עצומה כל כך עד שכמעט פרחה נשמתו מרוב פחד ומורא, וביקש שיקחו ממנו מדרגה זו יען כי אין יכול לשאתו, אולם מני אז והלאה הרגיש בעצמו שיש בו ניצוץ מנשמת הרמב"ם.

ידוע עוצם גדולתו ולהליב לבבות ישראל בתשובה ותיקון המעשים, וכפי שהעיד כ"ק אדמו"ר מפשעווארסק שליט"א, בשם זקינו הרה"ק רבי איציק'ל זצ"ל, ששמע מפה קדשו של הרה"ק משינאווא זצ"ל, חתנו של בעל ארי' דבי עילאי שהיה חתנו של הישמח משה, שפעם היה בבית מדרשו של זקינו כאשר דרש בליל שלש עשרה מידות, והיתה שם התעוררות

**פדיון נפש
מציל חיים
להגנה ושמירה
על כל בני
המשפחה**

מרו אן עצמכם

02-5308000

המסע אל הגאולה

מידה טובה | הרב נתן ארוש

מעשה באדם שהיה לו סוס נאמן. האדון היה מאכיל את הסוס ומשקהו, ואילו הסוס שירת את בעליו נאמנה. חלפו שנים והסוס החסון הזדקן ותש כוחו. הרגיש האדון כי וההוצאות על אחזקת הסוס עולות על תועלתו. לבו של הבעלים לא הגיח לו להרוג את הסוס או להפקירו לגורלו, לאחר שבמשך שנים שירת אותו נאמנה. ומתוך רגשי הכרת הטוב המשיך להאכילו ולהשקותו.

והיה היום, והסוס הקשיש נפל לבור. הבעלים נדרש כעת להזמין "גרר" כדי לחלץ את הסוס. להוציא הוצאות ולהשקיע מאמצים על סוס שאינו שווה את האוכל שהוא אוכל – זה כבר היה יותר מידי עבור האדון, והחלטה גמלה בלבו שזו ההזדמנות להיפרד מהסוס סוף סוף. הוא הלך לבור והתחיל לכסות את הסוס בעפר כדי לקבור אותו חי. הסוס התקומם, רקע בפרסותיו וצנף בקולו, מופתע מהבגידה של בעליו. ככל שהלך החול הצטבר בקרקעית הבור – מצא את עצמו הסוס גבוה יותר ויותר עד שהצלח להיחלץ מן הבור בכוחות עצמו, ויוצא-שאותו רע שעשה לו בעליו היה בעצם הצלתו!

המוסר הפשוט היוצא מן המשל הזה הוא שבחיים של האדם עוברים עליו מאורעות שונים והרבה פעמים מאורעות קשים ושוברים, ובתוך תוכו מתקומם האדם ושואל את עצמו מדוע באים עלי ייסורים וטלטולים? מלמד המשל שכל הצרות שאתה עובר הם אלה שמגביהים אותך ומוציאים אותך מצרות הרבה יותר גדולות. ואת זה ניתן למוד מהפסוקים הפותחים את הפרשה: "וַיִּקְרָב מֹשֶׁה אֶת מוֹצְאֵיהֶם לְמַסְעֵיהֶם עַל פִּי ה', וְאֵלֶּה מַסְעֵיהֶם לְמוֹצְאֵיהֶם" – יש כאן שני ביטויים "מוציאים למסעיהם" ו"מסעיהם למוציאיהם". ה'מסעות' הם רמז לטלטולים ולקורות ולמאורעות הקשים העוברים על האדם. ואילו ה'מוציאות' הם רמז לישועות ולגאולות ולדברים הטובים. לפעמים אתה מנסה למצוא 'מוצא' – ואתה רק מסתבך ואתה מוצא את עצמך ב'מסע', ולפעמים משמיים מעבירים עליך 'מסעות' שנים ואתה לא מבין מה פשר הדבר – ולבסוף אתה רואה שכל המסעות האלה בסופו של דבר היו אלה שהביאו לך ישועה גדולה וזכית ל"מוצא", לצאת מחושך לאור!

יהי רצון שנראה איך כל המסעות הקשים שעוברים על עם ישראל – הופכים למוציאות ויתקיים בנו הפסוק "כי בשמחה תצאו", אמן כן יהי רצון. שבת שלום.

"פותחים דלת לברכה"

ערב מחזק, ומלא ישועות אצלכם בבית עם הרב נתן ארוש שליט"א
 02-5308000 * 052-6672221

קמיע "הא"

קמיע תיקון הכללי

מאת רבנו נחמן מברסלב

מסוגל לשמירה

ולכל ישועה,

מבורך ע"י הרב

שלום ארוש שליט"א

02-5308000

בין התאריכים
 י"ד-י"ח אב • 18-22.88
 לפרטים חייגו:
 82-5388888

טיסת הישועות
 עם הרבנית מרים ארוש תליט"א

טי"ח אב
 באומו

הפינה של הילדים

גאון

פתרונות יש לשלוח עד יום שני למייל: al5308000@gmail.com
או לפקס: 02-5812252 | יש לציין שם מלא, כתובת מלאה וטלפון

ילדון

פלאי הבריאה

גלגל הצבעים

מלנין הוא הפיגמנט שנותן צבע לעור, לשיער ולעיניים. לאנשים עם ריכוז גבוה יותר של מלנין יהיו עיניים כהות יותר, אצל לבקנים, יש חוסר בפיגמנט המלנין ולכן עיניהם אדומות או וורודות.

צבע העיניים היא תכונה תורשתית, עיניים חומות הן הנפוצות ביותר, כחולות נדירות יותר (8%) ועיניים ירוקות הן הנדירות ביותר (2%). ישנם כמה צבעים: חום, אלסר (לוח), ענבר- צהוב חזק, ירוק, אפור, כחול וסגול (נדיר)

ומה עם שינויים בצבע עיניים? זה נפוץ במיוחד אצל תינוקות, מספר פעמים במהלך החודשים הראשונים לחייהם - עיניהם של תינוקות נוטות לכחול- אפור כאשר הם נולדים, כי כמות המלנין גדלה ומשתנה עד שהתינוק מתפתח במלואו. לאחר ההתבגרות, עיניים בהירות נוטות להשתנות במהלך החיים יותר מאשר עיניים כהות, אך שינויים פתאומיים בצבע העיניים הם נדירים, ויכולים להעיד על בעיה רפואית.

וכן, כן! יש כזה דבר זוג עיניים השונות זו מזו! המונח המדעי הוא "הטרורכומיה". מצב זה מאפיין 6 מתוך 1000 איש כשמדובר בכלבים וחתולים, השכיחות של מצב כזה עולה.

במחקרים שנערכו גילו שצבע העיניים משפיע רבות גם על תכונות הנפש והאישיות וגם על המצב הבריאותי, וכן בספר הזוהר (פרשת יתרו) מוסבר באריכות על משמעות המבנה וצבע העיניים והשפעותיו על האדם.

צבע עיניים אינו משפיע על איכות הראייה, אך כן משפיע על מידת הסינוור באור עז.

"הטרורכומיה" - צבע קשתית שונה

למי שרוצה לגנון...

לבקן עם עיניים וורדרדות

חידת השבוע

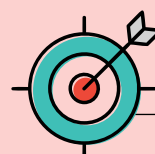
היכן מוזכר הורגו של עשו הרשע בפרשתנו?

א. ארץ ארם
ב. ארץ כנען
ג. ארץ מצרים
ד. ארץ אדום

בדיחת השבוע

אחד בא לרב וביקש ממנו, שיש לו עסקא מאוד חשובה מחוץ לעיר והוא רוצה היתר לנסוע בשבת. אמר לו הרב "אין לי אפשרות להתיר דבר כזה". האיש נדנד ולא מרפה, "אולי בכל זאת?" לאחר מסכת נדנודים אמר הרב תראה ידידי היקר: לך תתנצר!!! התלמיד בזעזוע: להתנצר???. זה מה שהרב מציע לי???. אמר הרב אני רואה שאנתה רוצה לבוא לשאול דברים שאין להם היתר לכן עצתי תלך לכומר ותבלבל לו את המוח.

השעשועון

הפסוק המסתתר

בכל שורה רוחבית מצאו מושג הקשור לשלושת השבועות, מחקו אותו. מהאותיות שנשארו הרכיבו פסוק מגילת איכה.

המילה:

ת	ק	ש	ע	ה	ו	ב	מ	א	י	ב
ש	ר	ב	נ	ת	י	ח	ז	ב	ו	נ
ל	י	ל	א	ה	ל	י	ר	כ	ה	א
ש	צ	ו	א	מ	ש	ש	מ	ו	ל	מ
נ	ר	ע	ו	ל	י	ת	ב	ש	ד	פ
א	ב	כ	י	ל	כ	מ	ו	י	ת	מ
ב	ל	י	י	ת	ב	כ	מ	ק	ד	ש

מה בתמונה?

א. ארץ ארם

חוס ואהבה פרק ה'

חינוך באהבה | הרב יצחק אבוחצירא

השפעה עליכם. שימו לב!!! עודף תשומת לב נשיקות, חיבוקים והערכה, לא הפכו ילד-למפונק. הפיכת ילד למפונק אינה תלויה כלל ב-כמה תתנו לו, אלא באיך תתנו לו.

"אבא תעזוב את דודי, הוא לא צריך את כל החיבוקים האלה, אתה ממש מגויס ומפנק אותו יותר מידי" אומרת האם לבעלה... "אמא! מה זה יותר מידי, אם דודי רץ אלי שאחבק אותנו, אני צריך להימנע?!"

מצד אחד אבא צודק- זה הרי הכי טבעי שבעולם, לתת לילד שלך חום, אהבה, חיבוקים, נשיקות, למלא אצלו מטענים רגשיים ובקיצור "לפנק אותו". מצד שני, גם האימא צודקת. הרי נדרש מאתנו להימנע מפינוק יתר, זה הרי מסוכן לחינוך הילד. ואם כן, מהו המדד להעניקה? או מתי החום והאהבה נהיים חוס מידי גבוה?

מיהו מפונק?

לכולנו, ישנו בלבול מסוים, בהגדרת המושג "מיהו ילד מפונק" או "כיצד הילד נהיה מפונק". בפרקים הקודמים הסברנו, שישנם 2 סוגי פינוק: פינוק חיובי ופינוק שלילי. הסברנו, שלילד צריך להעניק "חום ואהבה" - במידה גדושה. שללנו מכל וכל את ההורים המעניקים לילדיהם "חום גבוה" - דהיינו פינוק שלילי.

למילה "פינוק" נעשה קצת עוול ולכן צריך להגדיר היטב את המושג! צריך בהחלט להימנע מפינוק. אך להימנע מפינוק, זה לא להימנע מלדת או להתייחס לילד! הילד המפונק נעשה כזה, לא ממתן תשומת לב, חום ואהבה. אלא הוא נעשה כזה, אם הוא מרגיש שלהתעקשות ולבכי שלו יש השפעה עליכם.

במילים אחרות, ילד מפונק, הוא ילד תובעני, בכיין ועקשן, החושב שהכול מגיע לו וכולם צריכים למלא את רצונו. (תקראו שוב, כי ההגדרה קצת מבלבלת). הילד המפונק נעשה כזה, לא ממתן תשומת לב, חום ואהבה. אלא הוא נעשה כזה, אם הוא מרגיש שלהתעקשות ולבכי שלו יש

להמשיך ולפנק

המסקנה היא, שעלינו להמשיך ו"לפנק" את הילד. דהיינו: לפרגן לו על כל הצלחה, לספר לו כמה שאנחנו אוהבים אותו והוא הילד הכי טוב בעולם, לגרום לו להיות מאושר ולספק לו את כל מה שהוא צריך, לתת לו חום ואהבה, להרים, לחבק ולנשק אותו.

שימו לב שהפינוק החיובי הוא פינוק רגשי ומילוי צרכים חיוניים. ואני אף פעם לא מזכיר בפינוק החיובי- קניית ממתקים, פרסים, הפתעות, בילויים מיותרים, כסף לבזבזים וכד' - כי זה כבר נכנס "קצת" לגדר סוג הפינוק השלילי שצריך להימנע ממנו- (ועל כך יבוא א"ה פרק נפרד).

הצגת יחיד

כאשר הילד מנסה "להוציא" מאיתנו משהוא שהוא יודע שהוא לא צריך אותו ושלא מגיע לו והוא מנדנד, מתעקש, צועק, בוכה, צורח, משתולל וכדו'- עלינו להיות ההורים הרציניים, האחראיים, השקולים- ולומר לו ברוגע אך בהחלטיות "אמא/אבא החליט/ה, שכרגע אתה לא יכול לקבל/ לצאת/לשחק" וכ'.

או לומר לו: "וויס! אמא ואבא החליטו שבשעה שמונה בערב, אי אפשר לצאת לשחק בחוץ ולכן אתה לא יוצא!!!"... "מידי" אצלנו בבית לא פותחים את הארון של הממתקים ללא רשות. תחזירי בבקשה מיד את הביסלי לארון!" הילד מתקשה לקבל את הסירוב שלנו, הוא מתחיל

"להתפנק" הוא דורש יחס או משהו בצורה השלילית, הוא מתחיל "הצגה" ומנסה למשוך אותנו להשתתף בה, ניזהר. סיטואציה זו היא "שעת מבחן חשובה" בהורות שלנו. האם ניתן לו לבצע "הצגת יחיד" ולא ניקח בה חלק, או שנתערב בה. אם הבנו, שאנו עלולים להכנס לצרות- ונתעלם מהצגת הילד, הרי שהגבנו בצורה הראויה ביותר.

בכל סיטואציה שהילד מנסה למשוך אותנו להשתתף במניפולציה שלו, אסור לנו להגיב להתנהגות "מפונקת" זו, כי בד"כ זה יגמר בהחרפת ההצגה מצידו ובתגובה יותר חריפה מצידנו (עד כדי איבוד עשתונות ופעמים רבות גם הרמת ידיים כלפיו) ולכן עדיף לשתוק ולהתעלם. כמובן כל זה בתנאי שהוא אינו מסכן את עצמו או גורם לנזקים. לכן, במידה ווהי רק הצגה מהסוג של איומים וצעקות, עדיף לשתוק ולספק בו בנחת כאשר שנינו רגועים.

מי ההורה של מי

כל זה מתאים בהחלט, לסוג ההורים שמבינים שהם ההורים של הילד ולא לאלו שחושבים שהילד הוא ההורה שלהם. למה בדיוק הכוונה?! הנה דוגמא: "משה!!!" צורחת האישה על בעלה בטלפון "הילד שלך שיגע אותי! קניתי לו כבר את כל הסופר והוא עדיין צורח לי על הרצפה..."

דוגמא נוספת: "שלום כבוד הרב, רצינו להתייעץ איתך. בכל פעם שאנחנו מסרבים לתת לילד שלנו מה שהוא רוצה, הוא מרביץ לנו ומקלל אותנו. מה צריך לעשות?!?" "סליחה גברתי! בן כמה הילד?" "הילד בן 6..." "ממתי הוא התחיל להתנהג כך, ולהרביץ לך?" "מאז שהוא היה בגיל 4". אתם מבינים! ילד בן 6 מרביץ לאמא שלו כבר שנתיים. והיא בתמימות חושבת שזו בעיה עם הילד בחינוך ילדים.

קושי בסמכות הורית, יוביל ח"ו במהרה לבעיות פינוק מהסוג השלילי. אני נתקל כמעט מידי שבוע בשאלות טלפוניות, ששורש הבעיה נעוץ בקושי של ההורים או בבילבול בנוגע לסמכותם כהורים, וברוב המקרים בחוסר ידע וכלים "לנהל" את החינוך של הבית ולהפעיל סמכות הורים הוגנת.

הורים יקרים, חינוך אינו אילוף, חינוך הוא תהליך. ולתהליך טוב ויעיל נדרשת הדרכה מקצועית. הורים המעוניינים בע"ה לעבור הדרכת-הורים לנושאים אלו, יוכלו לחייג אלי ולהיפגש.

החופש הגדול

טיפ אקטואלי

הקפידו על שינה בשעה סבירה לילדים למרות שהם בחופשה, שינה טובה ומספקת הכרחית לשמירה על הבריאות. החופש זה הזדמנות שאין עומס לימודים, שמנע מהם ללכת לישון בזמן.

01

איכלו ארוחות מזינות באופן מסודר- הן ימנעו עייפות וחולשה וכן עצבים, שלבו ירקות ופירות ושאר מיני מזונות שיגרמו להם להרגיש טוב, ולאגור כוחות בחופשה.

02

הקפידו איתם על סידור המיטה והחדר בבוקר (אין תירוץ שממהרים לבית הספר...) כך נלמד את הילדים סדר וניקיון. ונרוויח כולנו בית נעים, במיוחד בזמן שאנו נמצאים בו...

03

הרב יצחק אבוחצירא

יועץ, מאבחן ומטפל ליועץ טלפוני ללא תשלום 054-8434435 בימים ג' - ד' משעה 8-10 בערב

משיח זה לא מה שחשבתם

חוברת של משמעות וחיידושים שתופתעו לשמוע

חדש על המדף!

המתכון לזוגיות מנצחת

חוברת שלא תוכלו להניח מידכם- כי יש לנו כוחות לשנות!

